vor (*räuml. u. zeitl., mit Gen., Abl., Acc. o.* —°).

पुरःसद् vorsitzend; nach Osten sitzend.

पुरःसर, *f.* ई vorangehend. *m.* Vorgänger, Begleiter, Diener. —° *adj.* folgend auf, begleitet von, verbunden mit. *n. adv.* unter mittels, nach (*zeitl.*).

पुरा *Adv.* vormals, früher, einst. *Conj.* ehe, bevor. *Präp.* vor, zum Schutze vor, ohne, aufser (*Abl.*).

पुराकल्प *m.* Vorzeit; Erzählung aus der V.

पुराकृत früher gethan; *n.* frühere That.

पुराजा in der Vorzeit geboren.

पुराण, *f.* ई vormalig, früher, alt, antik; *n.* Dinge *o.* Sage der Vorzeit, Altertümer; eine best. Klasse von Werken.

पुराणवत् *Adv.* wie früher.

पुराणविद् altertumskundig.

पुराणविद्या *f.*, °**वेद** *m.* Altertumskunde.

पुराणसंहिता *f.* Sammlung der Purâṇa.

पुरातन, *f.* ई ehemalig, alt, antik; *Loc.* in alten Zeiten. *m. Pl.* veteres. *n.* alte Sage, ein Purâṇa.

पुराधिप *u.* **पुराध्यक्ष** *m.* Stadthaupt, Polizeimeister.

पुरारि *m.* Burgenfeind (*Bein. Çiva's u. Vishṇu's*).

पुराविद् kundig der Vorzeit.

पुरावृत्त früher geschehen, alt; *n.* frühere Art *o.* f. Begebenheit.

पुरीतत् *n.* Herzbeutel, Eingeweide *überh.*

पुरीष *n.* Erde, Land, Schutt, Unrat, Kot.

पुरीषिन् *u.* °**ष्य** reich an Land; kotig.

पुरु, *f.* **पूर्वी** viel, reichlich (*sp. nur* °—); *m. N. eines alten Königs. n.* **पुरु** *u.* **पुरू** *adv.* viel, oft, sehr. *Superl.* **पुरुतम** *u.* **पुरूतम** sehr viel, häufig; *n. adv.*

पुरुकुत्स *m. Mannsname.*

पुरुकुत्सानी *f.* die Frau des Purukutsa.

पुरुकृत् *u.* °**कृत्वन्** viel thuend, thatenreich.

पुरुक्षु nahrungsreich.

पुरुचा *Adv.* vielfach, vielmals, oft.

पुरुदंस *u.* °**दंसस्** thaten- *o.* wunderreich.

पुरुधा *u.* °**धा** *Adv.* vielfach, vielmals.

पुरुप्रिय vielgeliebt.

पुरुमित्र *m. Mannsname.*

पुरुरूप vielfarbig, vielgestaltig.

पुरुवीर männer- *o.* mannenreich.

पुरुशाक hilfreich.

पुरुश्चन्द्र viel glänzend.

पुरुष (**पूरुष**) *m.* Mensch, Mann (*auch* = Held); Diener, Beamter; Person (*g.*); Geschlecht, Generation; Lebenskraft, Seele, Geist; Weltgeist (*ph.*). *f.* **पुरुषी** Frau.

पुरुषकार *m.* Menschenthat; Mannesthat, Heldenmut.

पुरुषकेसरिन् *m.* Mannlöwe (*Bein. Vishṇu's*).

पुरुषता *f.* Mannheit; *als Instr. adv.* nach Menschenart.

पुरुषत्रा unter den Menschen; *auch* = *vor. adv.*

पुरुषत्व *n.* Mannheit, Männlichkeit.

पुरुषपशु *m.* ein Mensch als Opfertier *o.* ein Vieh von einem Menschen.

पुरुषमानिन् sich für einen Helden haltend. *Abstr.* °**नित्व** *n.*

पुरुषमृग *m.* Antilopenbock.

पुरुषमेध *m.* Menschenopfer.

पुरुषर्षभ *m.* Menschenstier *d. i.* bester der Menschen (*vgl.* **ऋषभ**), König, Fürst.

पुरुषवर *m.* der beste Mensch.

पुरुषविध menschenartig.

पुरुषव्याघ्र *m.* Manntiger (Art Dämon *o.* aufserordentlicher Mensch).

पुरुषाकार Menschengestalt tragend.

पुरुषाद् Menschen fressend.

पुरुषाद, *f.* ई *dass.*; *m.* Menschenfresser, Rakshas.

पुरुषादक = *vor.*

पुरुषानृत *n.* Unwahrheit in Bezug auf einen Menschen.

पुरुषान्तर *n.* eine andere Generation; ein anderer Mensch (= ein anderes, was ein M. ist); *adv.* zu einem M. hinein, zu einem M. heran.

पुरुषो *s.* **पुरुष**.

पुरुषोत्तम *m.* bester der Männer *o.* Diener; höchste Person, höchster Geist (*Vishṇu o. Kṛshṇa*).

पुरुष्टुत viel gepriesen.